

ОБЈАШЊЕЊЕ О ОДОБРАВАЊУ ДРЖАЊА ЦАРИНСКОГ СКЛАДИШТА И ПОСТУПКУ ЦАРИНСКОГ СКЛАДИШТЕЊА

1.Предмет

Овим објашњењем ближе се прописује поступак по захтеву за издавање одобрења за држање царинског складишта, пријављивање робе за поступак царинског складиштења, мере царинског надзора над робом, вођење евиденције о роби, уобичајени облици руковања робом у поступку царинског складиштења, раздужење и друга питања у вези са држањем царинског складишта и поступком царинског складиштења, као и затварање царинског складишта.

2.Правни основ

Поступак царинског складиштења прописан је:

- а) одредбама чланова 110.-117. и 128.-142. Царинског закона („Сл.гласник Републике Србије“, бр.18/10),
- б) одредбама чланова 263.- 299. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом („Сл.гласник Републике Србије“, бр.93/10).

3.Простор царинског складишта

Царинско складиште је простор, просторија који се налази под царинским надзором. Царинско складиште може бити зграда, једна или више просторија унутар зграде функционално одвојен од других просторија, ограђени отворени простор, силос, базен или други слични објекти за смештај робе.

Царински орган не може да одобри да се користи исти простор за пословање више царинских складишта истовремено. Наиме, у једном складиштену простору не може се одобрити истовремено држање више царинских складишта, али се у истој згради може одобрити држање више царинских складишта, с тим да простори царинских складишта буду јасно одвојени једни од других како не би долазило до мешања робе.

Просторије и простори одобрени као царинско складиште морају јасно бити обележени као царинско складиште, са називом држаоца складишта и типом царинског складишта.

4.Роба која се смешта у царинско складиште

Царинско складиште омогућава смештај:

- стране робе**, која за време примене овог поступка **не подлеже обавези плаћања увозних дажбина и мерама трговинске политике;**
- домаће робе намењене извозу**, која смештајем у царинско складиште **подлеже примени мера које се примењују на извоз те робе.**

Када постоји оправдани економски разлози, а нема сметње за спровођење царинског надзора царински орган може да одобри:

- 1. смештај домаће робе која није намењена извозу,
- 2. прераду стране робе у простору царинског складишта у оквиру поступка активног оплемењивања, у складу са условима за спровођење тог поступка, и

3. прераду стране робе у просторима царинског складишта, у оквиру поступка прераде под царинском контролом у складу са условима за спровођење тог поступка.

У наведеним случајевима се над робом не спроводи поступак царинског складиштења, а надлежни царински орган може да захтева да се о овој роби води прописана евиденција.

II. ВРСТЕ И ТИПОВИ ЦАРИНСКИХ СКЛАДИШТА

5. Врсте царинског складишта

Царинско складиште може бити:

а) јавно складиште, а то је царинско складиште које може да користи свако лице ради складиштења робе коју прихвати држалац царинског складишта, а које прихватање корисник складишта мора доказати код смештаја робе у царинско складиште.

б) приватно складиште, а то је царинско складиште намењено складиштењу робе држаоца складишта. У приватним царинским складиштима одговорност сноси власник складишта, који је истовремено и корисник, који не мора бити и власник робе.

6. Тип царинског складишта и обавезе држаоца и корисника складишта

Царинска складишта могу бити јавна-тип А, Б и Ф и приватна-тип Ц, Д и Е.

Јавно царинско складиште по типу може бити:

а) тип А - одговорност сноси држалац царинског складишта који мора обезбедити да се роба не изузима испод царинског надзора док се налази у поступку царинског складиштења и мора испунити све обавезе које произилазе из складиштења робе и одобрења за држање царинског складишта. Такође, овај тип царинског складишта је доступан свакоме ко жели да смести робу која је под царинским надзором. Држалац цар. складишта типа А је одговоран и за вођење пословних евиденција о роби на залихама.

Царинско складиште типа А може се одобрити за смештај и чување животних намирница за снебдевање бродова и ваздухоплова у међународном промету и платформи за бушење и налаз нафте у међународним водама.

б) тип Б- код кога је сваки поједини корисник одговоран да се роба не изузима испод царинског надзора док се налази у поступку царинског складиштења. За све обавезе које произилазе из тог поступка (према декларацији за поступак царинског складиштења) и одобрења одговоран је корисник.

Царински орган чува документацију која се тиче робе на залихама, те зато није потребно да држалац цар. складишта и корисник складишта чувају та документа, односно цар. орган задржава и чува цар. декларације о стављању робе у поступак.

Премештање робе није дозвољено ако је место отпреме или допреме робе цар. складиште типа Б. Наиме, за робу за коју је одобрен поступак са одлагањем (нпр. поступак активног оплемењивања, поступак царинског складиштења у неком другом типу царинског складишта) иста се у току поступка или по завршетку не може премештати из места где се већ налази, у складиште типа Б.

Царинско складиште типа Б се **не може** одобрити за смештај и чување животних намирница за снабдевање бродова и ваздухоплова у међународном промету.

ц) тип Ф - овим складиштем управља царински орган. Код овог типа царинског складишта за све обавезе одговоран је корисник, а царински органи су једино одговорни за оштећење или губитак робе насталог услед немара. У овај тип царинског складишта свако заинтересовано лице може да смешта робу, а евиденције се воде у складу са цар. прописима.

Царинско складиште типа Ф се **не може** одобрити за смештај и чување животних намирница за снабдевање бродова и ваздухоплова у међународном промету и платформи за бушење и налаз нафте у међународним водама.

Приватно царинско складиште по типу може бити:

а) тип Д-је приватно царинско складиште код кога се роба ставља у слободан промет на основу књиговодствених извештаја, који морају да садрже царинску вредност и количину роба утврђене у тренутку стављања робе у поступак царинског складиштења. С обзиром на наведено, у тренутку смештаја, робе врста, тип робе, тарифни број и порекло робе морају се знати јер су то одлучујуће чињенице за пуштање робе у слободан промет на основу књиговодствене исправе.

Напомињемо, да је одредбама члана 141. став 3. ЦЗ прописано да ако се увозна роба ставља у слободан промет у складу са чл.101. став 3. ЦЗ, (књиговодствена исправа) у циљу примене чл.251 ЦЗ (правила која се примењују код обрачуна царинског дуга) прихватиће се врста, цар.вредност и количина робе каква је била у тренутку стављања робе у поступак царинског складиштења.

Одредбе става 3. овог члана ЦЗ примењују се ако је као царинска вредност прихваћена вредност робе у тренутку стављања робе у поступак цар. складиштења, осим ако декларант захтева да се прихвати цар. вредност утврђена у тренутку настанка дуга.

У овом царинском складишту за вођење пословних евиденција о роби на залихама одговоран је држалац складишта.

За одобравање држања овог типа царинског складишта потребно је да подносилац захтева претходно прибави одобрење за спровођење поједностављеног поступка стављања робе у слободан промет на основу књиговодствене исправе, робе која ће бити предмет складиштења. Захтев за одобрење за поменуто поједностављење поступка може се поднети истом царинском органу истовремено са захтевом за одобрење држања царинског складишта типа Д.

б) тип Е-није неопходно да се роба складишти на месту које је одобрено као царинско складиште, при чему се одобрењем за овај тип складишта може одредити примена одредби које се односе за складиште типа Д (у смислу метода за наплату дажбина).

Овај тип складишта се отвара за потребе складиштења робе која по својој врсти (нпр.живе животиње), осетљивости (нпр. лекови који захтевају посебне услове смештаја), габариту се не може смештати у одобрена царинска складишта. Отвара се за потребе смештаја конкретне пошиљке и **поступак отварања овог типа складишта је хитан.**

У овом царинском складишту за вођење пословних евиденција о роби на залихама одговоран је држалац складишта.

ц) тип Ц-је приватно царинско складиште код кога се не могу применити одредбе које дефинишу складишта типа Д и Е. Према томе овај тип складишта је

приватно царинско складиште у коме је држалац складишта истовремено и корисник складишта, али не мора обавезно бити и власник робе.

Царинско складиште типа Ц се може одобрити за смештај и чување животних намирница за снабдевање бродова и ваздухоплова у међународном промету.

У овом царинском складишту за вођење пословних евиденција о роби на залихама одговоран је држалац складишта.

III. УСЛОВИ И ПОСТУПАК ОДОБРАВАЊА ДРЖАЊА ЦАРИНСКОГ СКЛАДИШТА

7. Захтев за држање царинског складишта

Лице које жели да буде држалац царинског складишта мора царинском органу да поднесе писмени захтев са подацима потребним за добијање одобрења, са образложењем за економском потребом за складиштење робе.

Захтев за одобравање држања царинског складишта се подноси царинском органу (царинарници) надлежном према месту у којем ће се налазити просторије царинског складишта или где се води главно књиговодство подносиоца захтева.

За отварање и управљање царинским складиштем надлежном царинском органу, уз писмени захтев, подноси се:

- 1) доказ о регистрацији у регистру привредних субјеката;
- 2) доказ о ПИБ-у и броју/бројевима рачуна код пословне банке;
- 3) доказ о правном основу за коришћење просторија, односно простора намењених за царинско складиште (право својине, закуп и сл.);
- 4) скица и технички опис просторија, односно простора намењених за царинско складиште;
- 5) употребну дозволу за коришћење просторија;
- 6) акт надлежног органа о испуњености посебних услова, ако су за складиштење одређене робе прописани ти услови;
- 7) изјава о испуњености техничких услова, односно изјава да је царинско складиште, отворени, односно затворени део, технички оспособљено за спровођење мера царинског надзора и царинске контроле (рампа за преглед, рефлектори, вага и друга одговарајућа опрема и пратећи објекти);
- 8) изјава да су обезбеђене просторије и инвентар неопходан за рад овлашћеног царинског службеника;
- 9) изјава да је подносилац захтева у стању да испуни и посебне услове за држање царинског складишта, ако је то, обзиром на врсту и карактер робе која ће бити смештена у царинско складиште, неопходно ради царинске контроле и надзора (нпр. ради контроле стања залиха робе у течном или расутом стању поседовање мерног проточног инструмента, ваге или другог инструмента за мерење количине или тежине робе, који испуњава услове у погледу метролошке усаглашености).
- 10) предложени облик и садржај евиденције;
- 11) гаранција банке као облик обезбеђења.

Поред наведених доказа подносилац захтева који ће у складишту смештати робу допремљену ради реализације одређеног уговора надлежном царинском органу **подноси и тај уговор.**

Ако царински орган оцени да подаци дати у захтеву нису потпуни или довољни за доношење одобрења, може затражити од подносиоца захтева додатне податке или обавештења.

8.Економска оправданост држања царинског складишта

При одлучивању о доношењу одобрења царински орган посебно цени и економску оправданост отварања царинског складишта, што подразумева предвиђени обим промета, врсту и процењену вредност робе (која није царинска вредност), коефицијент обртања промета, величину смештајног простора наспрам врсте и карактера робе која се намерава складиштити, периодично или врло ретко раздуживање поступка царинског складиштења. Нема економске оправданости у случају држања малих количина робе дужи период (нпр. три месеца и више) или већих количина само повремено, што се проверава у контроли рада царинског складишта.

Код оцене економске оправданости треба правити разлику између јавног и приватног царинског складишта. **Код јавног царинског складишта** треба да се поднесу докази у погледу очекиваног обима промета (уговори/предуговори), на основу којих се може проценити економска оправданост при одлучивању о захтеву за држање царинског складишта. **Код приватног царинског складишта** мора постојати довољно предности за држаоца царинског складишта. Предност за држање овог складишта може бити потреба да се има довољно залиха за несметан континуирани процес производње, односно обављање делатности, потешкоће код набавке робе, велики транспортни трошкови и друго.

Када је у питању складиштење робе за коју су, због њеног карактера, неопходни посебни услови смјештаја и чувања (нпр. опасне материје, оружје и слично) може се сматрати да постоји економска оправданост, **што се процењује у сваком конкретном случају**.

При оцени економске оправданости држања царинског складишта узимају се у обзир и физичке могућности и трошкови надлежног царинског органа за спровођење мера царинског надзора, односно време које надлежни царински органи проводе у надзору и контроли царинских складишта, број и врста потребних контрола (документарна и физичка), те потребни ресурси за то (особље, возила и друго). На то утиче врста царинског складишта, систем вођења евиденција о залихама робе и поузданост тог система, врста и обим контроле (документарна или физичка, делимична или потпуна контрола, нпр. електронско вођење евиденције је ефикасније и даје могућност праћења царинског надзора више путем документарних од физичких контрола).

Такође, ради примене одредаба члана 112. став 1. тачка 2. Царинског закона (одобравање поступка са економским дејством ако царински орган има могућност надзора и контроле над одобреним поступком) при провери да ли су административни трошкови за поступке царинског складиштења несразмерни у односу на економске потребе, царински орган, између осталог, узима у обзир тип складишта и поступак који се у њему може спроводити.

9.Банкарска гаранција

Комисија царинарнице, коју чине три члана, а формира је решењем управник царинарнице, утврђује испуњеност услова из тачке 7. од 1) до 10), и **о свом налазу сачињава записник** у три примерка, од којих два задржава царински орган, а трећи се доставља подносиоцу захтева. Затим у сваком конкретном случају треба да изврши анализу пословања складишта у претходном периоду, због утврђивања износа гаранције као облика обезбеђења. С тим у вези **мора се извршити процена висине гаранције** према очекиваним или уобичајеним залихама робе и процењене њене вредности,

односно процењени износ дажбина за исту, у периоду просечног задржавања робе у поступку царинског складиштења, коефицијент обртаја промета.

Такође, Комисија мора предложити потребну висину гаранције, према износу царинских и других дажбина којима би страна роба смештена у складиште могла подлегати у просечном временском периоду задржавања робе (процена гаранције се врши према очекиваним залихама робе и њене процењене вредности, периода задржавања, коефицијент обртаја промета) у конкретном царинском складишту, **о чему сачињава посебан предлог** у три примерка и један доставља подносиоцу захтева.

Када Комисија констатује висину банкарске гаранције, подносилац захтева, гаранцију, издату на обрасцу прописаном о гаранцији, подноси надлежној служби УЦ, која исту без одлагања евидентира и уноси у ИСЦС и службено је доставља комисији, која потом комплетан предмет доставља Одсеку за царинско-управни поступак у царинарници на доношење одлуке.

Изузетно, имајући у виду одредбу члана 115. Царинског закона, уколико се након извршене провере утврди да је пословање у претходном периоду (две године од дана подношења захтева) у потпуности било у складу са царинским и другим прописима, држалац складишта може се ослободити обавезе полагања банкарске гаранције.

Уколико царинско складиште није пословало у претходном периоду, банкарска гаранција је обавезна, а износ гаранције ће се заснивати на очекиваним процењеним залихама робе.

Носилац одобрења је дужан да обавести надзорни царински орган о повећању процењених залиха у току држања цар. складишта и прибави додатну гаранцију или повећање износа постојеће гаранције.

Износ гаранције се проверава периодично у складу са пописом залиха или у другим периодима када то надзорни цар. орган сматра потребним, у ком случају ако се оцени да је износ гаранције недовољан држалац се позива да у остављеном року прибави додатну гаранцију или повећа износ гаранције.

Како се гаранција доноси на одређено време ималац одобрења мора пре истека рока важења гаранције да достави нову гаранцију или да поднесе надзорном органу продужење раније гаранције и доставља копију прихваћене гаранције надлежном цар. органу .

10.Евиденција робе

За робу смештену у царинском складишту води се магацинска књига или картотека са подацима из магацинске књиге, при чему се ова евиденција може вршити и методом електронске обраде података.

Евиденцију робе на залихама у царинском складишту води:

- а) у царинском складишту типа А, Ц, Д и Е- држалац царинског складишта,
- б) у царинском складишту типа Ф - царински орган одређен за царински надзор над тим складиштем води евиденцију у складу са царинским прописима уместо евиденције робе на залихама,
- ц) у царинском складишту типа Б, уместо евиденције робе на залихама, надзорни царински орган задржава и чува царинске декларације о стављању робе у поступак царинског складиштења, као и декларације којима се раздужује поступак царинског складиштења.

Царински орган може да ослободи држаоца складишта обавезе вођења евиденције када одговорност из члана 131. тач. 1) и 2) овог закона (да се роба смештена у царинском складишту не узима испод царинског надзора, као и одговорност за испуњење обавеза које произилазе из поступка царинског складиштења робе) сноси искључиво корисник складишта и када се роба смешта у царинско складиште на основу писмене декларације у редовном поступку или неке од трговинских или службених исправа приложених уз захтев за стављање робе у царински поступак (поједностављени поступак).

Роба која се налази у поступку царинског складиштења мора се евидентирати чим се унесе у царинско складиште.

Ради правилног провођења и надзора поступка царинског складиштења, евиденција мора минимално садржати следеће податке:

- а) податке из декларација којима се роба ставља у царински поступак;
- б) податке из декларација којима се роби одређује царински дозвољено поступање или употреба ради завршетка поступка;
- в) датум и одговарајуће податке о другим царинским исправама и свим другим исправама које се односе на почетак и завршетак поступка;
- г) врсту производних радњи, врсту руковања или привремене употребе;
- д) податке који омогућавају праћење робе, укључујући место где се налази и податке о било којем премештању;
- ђ) трговачки или технички опис потребан за утврђивање истоветности робе.

Царински орган може да одобри да се неки од наведених података не евидентирају, ако то нема штетан утицај за спровођење контроле или надзора поступка за робу која се складишти.

Царински орган који издаје одобрење за држање царинског складишта може као евиденцију прихватити и евиденцију из постојећег књиговодства држаоца царинског складишта, ако таква евиденција садржи потребне податке који царинским органима омогућавају надзор и контролу поступка царинског складиштења.

Евиденција се мора водити на начин који у сваком тренутку омогућује јасан увид у стварно стање робе у поступку царинског складиштења. Држалац царинског складишта је у обавези да надзорном царинском органу у року који он одреди, достави пописом утврђено стварно стање робе.

Назорни царински орган може да захтева да се спроведе попис за сву или за део робе стављене у поступак царинског складиштења. У роковима одређеним у одобрењу, држалац царинског складишта дужан је да обави попис залиха робе и достави га надзорном царинском органу ради контроле. Независно од тога, надзорни царински орган може, када то сматра потребним, ради правилног пословања царинског складишта, захтевати спровођење пописа за укупан или део залиха робе, у ком случају је држалац царинског складишта, у року којег тај орган одреди, дужан доставити попис.

У одобрењу се може одредити да попис залиха робе у царинском складишту буде усаглашен са редовним књиговодственим инвентарним пописом залиха којег сачињава држалац царинског складишта. Међутим, надзорни царински орган и други контролни царински орган може, у било које време, извршити **ненајављену контролу царинског складишта, која се треба вршити најмање два пута годишње**, при чему се може извршити свеукупна контрола залиха робе и извршених промена.

У случајевима када је роба предмет уобичајених радњи, царинска вредност робе у евиденцијама исказује се пре спровођења уобичајених радњи.

У књиговодственим евиденцијама о роби обавезно се евидентирају и одговарајући подаци о привременом премештају или заједничком складиштењу робе.

Ако је у царинском складишту одобрен и привремени смештај робе, држалац царинског складишта евиденцију о роби у привременом смештају мора водити одвојено од евиденције за робу у поступку царинског складиштења, како је то одређено прописима о привременом смештају, а упис у евиденцију робе врши се истовремено са прихватањем декларације за привремени смештај.

Код оцене система вођења евиденције, треба да се обрати пажња на ниво компјутеризације и заштите података на начин да у случају евентуалних накнадних оправданих исправки остају видљиви и првобитно уписани подаци, на повезаност исте са другим радњама у вези робе (издавање налога, издавање транспортне документације, фактурисање, пренос у одговарајуће поступке обраде и др.), што треба да документује држалац царинског складишта.

Ако у току држања царинског складишта надзорни царински орган оцени да евиденција која је прихваћена у поступку издавања одобрења за држање царинског складишта није довољна за надзор и контролу царинског складишта, може у ту сврху од држаоца царинског складишта затражити одговарајуће измене и допуне те евиденције.

Књижење података у евиденцији о завршетку царинског поступка обавља се најкасније у тренутку кад је роба напустила царинско складиште или складишне просторије држаоца.

11.Одобрење за управљање царинским складиштем

Чланом 130. ЦЗ прописано је да је за управљањем складиштем потребно одобрење царинског органа, осим у случају када царински орган управља складиштем односно код складишта типа Ф. Одобрење се може издати само лицима са седиштем у Републици Србији.

Одобрење или образложена одлука о одбијању захтева за издавање одобрења доставља се подносиоцу захтева **у року од 60 дана**, рачунајући од дана када је захтев био поднет или од дана када је царински орган утврдио да су му достављени захтевани додатни подаци или подаци који су недостајали. Наведени рок не примењује се у случају јединственог одобрења, осим ако је издато у складу са чл.268. Уредбе (обично обавештење).

Одобрење почиње да важи од дана доношења одобрења или од дана назначеног у одобрењу.

У одобрењу за управљање складиштем не одређује се рок важења одобрења.

У одобрењу царински орган одређује просторије или друга места која су технички оспособљена, односно имају употребну дозволу да се користе као царинско складиште јавно или приватно типа А, Б, Ц, Д и Е. Царински орган може да дозволи употребу складишта и за привремени смештај робе као царинског складишта или њихово пословање као царинског складишта типа Ф.

Царински орган не може да одобри да се користи исти простор за пословање више царинских складишта истовремено.

Када се складишти роба која по својој намени представља опасност или постоји вероватноћа да ће покварити другу робу или из других разлога захтева посебне услове, царински орган у одобрењу наводи да те роба може да се складишти само у посебно опремљеним просторијама.

Одобрење за поступак царинског складиштења може да се изда, само ако уобичајени поступци руковања или поступци активног оплемењивања или прераде под царинском контролом не преовлађују у односу на складиштење робе.

У одобрењу за држање царинског складишта, односно у одлуци ако је у питању царинско складиште типа Ф, одређује се идентификациони број царинског складишта, који се касније уписује у рубрику 49 ЈЦИ, а који се састоји од шифре надзорног царинског органа, словне ознаке типа царинског складишта и редног броја предмета од четири места (нпр. 11569/А/0001).

За складиштење робе у царинско складиште типа Ф није потребно одобрење на прописаном обрасцу, већ одлуку о његовом отварању доноси директор Управе царина.

Одобрење се неће издати ако се објекти цар.складишта или складишни простори користе за продају робе на мало.

Изузетно, у просторијама царинског складишта дозвољена је продаја робе на мало у случајевима када се роба продаје уз ослобођење од плаћања царине:

- а) путницима у путничком промету са иностранством;
- б) дипломатском или конзуларном особљу које према међународним споразумима има по том основу право на ослобођење од плаћања царине;
- в) члановима међународних организација;
- г) војсци или припадницима страних оружаних снага, према посебно закљученим споразумима.

С тим у вези, у одобрењу за држање царинског складишта морају бити наведени сви подаци о истом, врста, тип царинског складишта, да ли ће се у истом вршити продаја робе на мало у складу са прописаним условима, да ли ће се из царинског складишта вршити снабдевање бродова, ваздухоплова, слободних царинских продавница и слично, којом робом, домаћом, страном, којом врстом робе, као и све друге податке потребне ради даљег правилног спровођења поступка царинског складиштења.

Такође, део царинског складишта који ће бити намењен за привремени смештај робе мора бити физички одвојен од простора у који се смешта роба у поступку царинског складиштења. **Држалац царинског складишта мора евиденцију о роби у привременом смештају водити одвојено од евиденције робе која се налази у поступку царинског складиштења.**

Царинско складиште мора бити видно обележено таблом са натписом: "ЦАРИНСКО СКЛАДИШТЕ", називом држаоца складишта, ознаком складишта и радним временом. Царински орган може одредити да сваки улаз у царинско складиште мора бити под непосредним царинским надзором, укључујући и право царинског органа да поседује кључеве складишта .

Носилац одобрења мора да обавести царински орган о свим чињеницама које настану после издавања одобрења и утичу на његову даљу примену или садржину.

Права и обавезе држаоца складишта могу се, уз сагласност царинског органа, пренети на друго лице које испуњава услове за одговарајући поступак.

О проширењу, смањењу или пресељењу царинског складишта на другу локацију, о промени одобрене врсте робе која се може смештати у царинско складиште и о другим изменама и допунама одобрења за држање царинског складишта одлучује царински орган који је донео одобрење.

12.Укидање и поништавање одобрења

Уколико се у поступку контроле рада отвореног царинског складишта утврди постојање једног од услова из члана 15. Царинског закона, одобрење о држању царинског складишта може бити укинато у смислу одредби овог члана.

Царински орган може применити и одредбу члана 14. Царинског закона када се утврди испуњеност услова из тог члана.

13.Рок складиштења робе

Роба може у поступку царинског складиштења бити неограничено време.

У изузетним случајевима царински орган може одредити рок лежања робе (царински орган утврђује у сваком конкретном случају рок лежања робе узимајући у обзир врсту робе и посебне услове њеног складиштења-лекови, лако кварљива роба, прехранбени производи са роком употребе...).

14.Царинска вредност складиштене робе

Ако је за увозну робу у поступку царинског складиштења настао царински дуг трошкови складиштења и одржавања робе који настану за време складиштења неће се урачунати у царинску вредност робе, под условом да су ти трошкови приказани одвојено од стварно плаћене цене, односно цене коју треба платити за туробу.

Ако је увозна роба била предмет уобичајених радњи у смислу члана 138. Царинског закона, приликом утврђивања увозних дажбина на захтев декларанта, прихватиће се врста, царинска вредност и количина робе каква је била у време настанка царинског дуга, у складу са чланом 251. Царинског закона, као да роба није била предмет уобичајених радњи.

Ако се увозна роба ставља у слободан промет у складу са чланом 101. став 1. тачка 3) Царинског закона, у циљу примене члана 251. Царинског закона, прихватиће се врста, царинска вредност и количина робе каква је била у тренутку стављања робе у поступак царинског складиштења.

Одредбе става 3. члана 141. Царинског закона примењују се ако је као царинска вредност прихваћена вредност робе у тренутку стављања робе у поступак царинског складиштења, осим ако декларант захтева да се прихвати царинска вредност утврђена у тренутку настанка царинског дуга.

15.Стављање робе у поступак царинског складиштења

У царинском складишту дозвољено је складиштење само оне робе која је наведена у одобрењу. Роба треба бити ускладиштена на начин да се лако може вршити контрола залиха робе и идентификовати царински статус сваке врсте робе. Ако се складишти роба која по својој природи представља опасност или може штетити другој роби или из других разлога захтева посебно поступање, обезбеђење тих услова је на држаоцу царинског складишта.

Страна роба пријављује се за поступак царинског складиштења подношењем царинске декларације Ц7 надзорном царинском органу наведеном у одобрењу. ЛЦИ се попуњава у складу са чл.11.-13. Правилника о облику, садржини, начину подношења и

попунјаванја декларације и других образаца у царинском поступку ("Сл. гласник РС", бр.29/2010, 84/2010 и 100/2010).

Уз царинску декларацију Ц7 за смештај стране робе, без утицаја на посебне одредбе, **морају бити приложене следеће исправе:**

- за царинско складиште **типа Д**, рачун (фактура) и остале трговачке исправе на основу којих је пријављена царинска вредност робе, као и декларација о царинској вредности робе, ако је то потребно на основу члана 127. ове Уредбе попуњена у складу с условима из тога члана,

- **за остале типове складишта које није типа Д:** није потребно прилагати никаква документа, с тим да се, сходно члану 172. став 2. Уредбе, на те пријаве примењује члан 170. став 2. Уредбе, односно царинарница може захтевати да се при подношењу декларације приложе превозне исправе или исправе у вези са претходним царинским поступком (фактура, ЦМР, профактура и сл.). Такође, када се једна врста робе подноси у две или више пошиљака може се захтевати прилагање пописа пошиљака или једнаковредне исправе у којој је наведен садржај појединачне пошиљке.

У случајевима смештаја стране робе у царинско складиште типа А, када корисник није истовремено и држалац тог складишта, уз царинску декларацију Ц7 подноси се и сагласност држаоца складишта о прихватању смештаја робе и обезбеђења дуга из гаранције положене за царинско складиште, чији је изглед и садржај дат у Прилогу 1. овог упутства.

У случају смештаја стране робе, која је власништво страног лица, у царинско складиште типа Ц, уз царинску декларацију Ц7 **обавезно се подноси и уговор о заступању**, закључен између држаоца царинског складишта типа Ц и страног лица које је власник робе, из којег је видљиво да је држалац царинског складишта овлашћен да у име и за рачун страног лица обавља продају робе. **Подаци о уговору уносе се у рубрику 44. царинске декларације Ц7.**

Царинска декларација Ц7 подлеже анализи ризика, у зависности које мере и контроле надзорни царински орган сматра потребним у сваком конкретном случају, ради идентификације робе и правилности спровођења поступка.

Домаћа роба (која није намењена извозу) смешта се у царинско складиште (без обзира на тип) на основу комерцијалног документа (нпр. отпремнице, фактуре и сл.) или евиденције коју води држалац царинског складишта, а који омогућавају царински надзор над робом и мора бити означена да се ради о домаћој роби (нпр. путем налепнице "домаћа роба").

16. Попуњавање царинске пријаве

Царинска пријава за стављање у и раздуживање поступка царинског складиштења подноси се и попуњава у складу са Правилником о подношењу и попуњавању царинских пријава, укључујући и специфичности прописане овим упутством.

У рубрику 8 царинске декларације Ц7 за смештај стране робе у царинско складиште типа Ц уписују се подаци о носиоцу одобрења за држање тог складишта. У поступку царинског складиштења у јавна царинска складишта у ово поље уписују се подаци о кориснику (оставиоцу) робе.

Опис робе у рубрици 31. царинске декларације Ц7 мора бити довољно јасан и потпун, тј. мора садржавати све податке о роби који омогућавају њену идентификацију у зависности од робе: тип, модел, серијски број када је у питању опрема или техничка роба, врсту и састав материјала, димензије, стање робе (нова, употребљавана, оштећена

и друго), врсту и тежину паковања и друге податке који су потребни ради сврставања робе по царинској и другим тарифама, наплате дуга, примене мера трговинске политике и других важећих прописа при стављању односне робе у друго царински одобрено поступање или употребу након поступка царинског складиштења или у случају евентуалне наплате дуга за време док је роба у поступку царинског складиштења.

Царинска декларација Ц7 може имати више наименовања, у зависности од врсте робе која је предмет те декларације, а у рубрици 31. те пријаве могу се унети подаци о ширем асортиману истоврсне робе која има исту мерну јединицу, онолико колико је то могуће у ово поље унети податке о тој роби, а који омогућавају њену идентификацију (нпр. мушке ципеле од коже, марке ... 100 комада, мушке ципеле са гуменим ђоном и кожним ... 300 комада, дечије ципеле од ..., марке ..., комада; веш машина марке ... 20 комад, фрижидер за домаћинство марке ..., литара ..., ком.).

Поступак царинског складиштења се раздужује када се иностраној роби одреди неко друго дозвољено поступање или употреба, као што су:

1. поновни извоз робе,
2. пуштање робе у слободан промет,
3. стављање робе у поступак са економским дејством,
4. смештај у слободну зону или слободно складиште,
5. уништење робе под цар. Надзором,
6. уступање робе царинском органу,
7. транзитни поступак.

17. Завођење робе у евиденцију

Сва роба стављена у поступак царинског складиштења, осим у царинском складишту типа Б, заводи се у евиденцију одмах по њеном уношењу у царинско складиште.

Завођење у евиденцију података у вези раздуживања поступка царинског складиштења (или привременог смештаја) врши се најкасније приликом напуштања робе из царинског складишта. При томе се, сходно члану 286. Уредбе, у евиденцији раздужује дотична увозна роба која је пријављена по најранијој царинској пријави Ц7 или другом царинском документу, како би број царинских пријава био што мањи и евиденција што транспарентнија, о чему подаци морају одговарати и подацима из рубрике 40. царинске пријаве којом се раздужује поступак царинског складиштења. **Примена наведеног не може довести до умањења царинског дуга.**

18. Уобичајени поступци употребе/руковања са робом

Страна роба стављена у поступак царинског складиштења може бити предмет уобичајене употребе који су неопходни за очување робе, побољшање њеног изгледа или квалитета, односно припреме за тржиште или даљу продају. Ово поступање не може бити преовлађујуће у односу на сâм поступак царинског складиштења. Уобичајена употреба обухвата радње прописане у Прилогу 24. Уредбе.

ПРИЛОГ 24

ЛИСТА УОБИЧАЈЕНИХ ОБЛИКА РУКОВАЊА У ЦАРИНСКОМ СКЛАДИШТУ И СЛОБОДНОЈ ЗОНИ

Осим ако није на други начин утврђено, ниједан од следећих облика руковања, не сме да доведе до промене осмоцифрене тарифне ознаке Царинске

тарифе у који је дотична роба сврстана.

Уобичајени, доле наведени, облици руковања не дозвољавају се ако би, по мишљењу царинских органа, таква радња могла да повећа ризик од преваре:

1. вентилација, простирање, сушење, уклањање прашине, једноставне радње чишћења, поправка паковања, елементарне поправке оштећења која су настала у току превоза или складиштења све док су то само једноставне радње, стављање и уклањање заштитног слоја за превоз;
2. реконструкција роба након превоза;
3. инвентарисање, узимање узорака, сортирање, просејавање, механичко филтрирање и вагање робе;
4. уклањање оштећених или заражених компоненти;
5. конзервација путем пастеризације, стерилизације, зрачења или додавањем конзерванса;
6. заштита против паразита;
7. заштита против рђе;
8. заштита:
 - једноставним подизањем температуре, без даљег третмана или процеса дестилације;
 - једноставним снижавањем температуре;чак и ако то доводи до промене осмоцифрене тарифне ознаке Царинске тарифе.
9. Електростатичка заштита, исправљање или пеглање текстила;
10. Заштита се састоји од:
 - уклањања петелки и/или коштица воћа, сечења и ломљења сушеног воћа или поврћа, рехидрације воћа, или
 - дехидрације воћа чак и ако то доводи до промене осмоцифрене тарифне ознаке Царинске тарифе.
11. десалинизација, чишћење и спајање сирових кожа;
12. додавање робе или додавање или замена допунских компоненти, све док су ти додаци или замене релативно ограничени или намењени да би се обезбедило уклапање у техничке стандарде и не мењају природу нити побољшавају учинак првобитне робе, чак и ако то доводи до промене осмоцифрене ЦТ шифре за додату или замењену робу;
13. разблаживање или концентрисање течности, без даљег процеса третирања или дестилације, чак и ако то доводи до промене осмоцифрене ЦТ шифре;
14. мешање истих врста робе, различитог квалитета, како би се добио подједнак квалитет или квалитет који захтева купац, без промене природе робе;
15. дељење или сечење робе, ако су укључене само једноставне радње;
16. паковање, распакивање, промена амбалаже, пресипање и једноставно смештање премештање у кутије, чак и ако то доводи до промене осмоцифрене тарифне ознаке Царинске тарифе, причвршћивање, уклањање или измена ознака, пломби, етикета, налепница са ценом и других сличних знакова за разликовање;
17. тестирање, подешавање, регулисање и покретање у рад машина, апарата и возила, посебно у циљу контролisaња испуњавања техничких стандарда, ако су у питању само једноставне радње;
18. прилагођавање профила цеви како би се роба припремила за одређена тржишта.
19. било који облик руковања, осим горе наведених, чија је намера да се побољша изглед или тржишни квалитет увезене робе или да се она

припреми за дистрибуцију или препродају, под условом да се тим радњама не мења природа или побољшава употреба оригиналне робе. Када настану трошкови због уобичајеног руковања, такви трошкови или пораст вредности не узимају се у обзир код обрачунавања увозне царине, ако је декларант обезбедио задовољавајући доказ за те трошкове. Међутим, приликом обрачуна увозних дажбина у обзир се узима царинска вредност, природа и порекло робе која није из Републике Србије, а која се користи у тим радњама.

Домаћа роба из члана 128. став 1. тачка 2. Царинског закона стављена у поступак царинског складиштења која је заштићена мерама пољопривредне политике може бити предмет само оних облика поступања који су изричито предвиђени за ту робу.

Ове радње врше се под царинским надзором, уз претходно одобрење царинског органа.

Свако уобичајено руковање робом не сме резултирати променом осмоцифрене тарифне ознаке, осим ако другачије није прописано за одређени уобичајени облик руковања, и не сме бити предузето у циљу превара.

Вршење уобичајених облика руковања мора бити претходно одобрено, које одобрење, по захтеву држаоца царинског складишта, може бити садржано у самом одобрењу за држање царинског складишта, у ком случају, држалац царинског складишта, мора пре вршења уобичајених облика руковања о томе писмено обавестити надзорни царинарницу. Код јавног царинског складишта, обавештење може бити достављено и од стране корисника чија роба је у питању, у ком случају корисник мора обавестити и држаоца царинског складишта како би то могао унети у евиденцију.

Уколико вршење уобичајених облика руковања није одобрено кроз одобрење за отварање царинског складишта, за свако вршење уобичајених облика руковања држалац царинског складишта, подноси надзорном царинском органу захтев у писаном облику. Код јавног царинског складишта, захтев може да поднесе и корисник чија роба је у питању, у ком случају корисник по одобравању захтева мора обавестити држаоца царинског складишта како би то могао унети у евиденцију.

19.Привремено изношење робе

Роба се може привремено изнети из цар. складишта за период не дужи од 3 месеца. Овај рок се у оправданим случајевима (испитивања, излагања на сајмовима, изложбе, демонстрација) може продужити ако то захтевају посебне околности. Захтев за одобрење уобичајене употребе или привременог изношења робе из цар. складишта се подноси надзорном царинском органу у писаном облику и посебно за сваки случај. Одобрења за уобичајену употребу или привремено изношење робе из царинског складишта се могу навести и у одобрењу за спровођење поступка царинског складиштења. Надзорни царински орган у том случају треба да буде обавештен на начин који он одреди, а пре предузимања уобичајених облика употребе или привременог изношења.

20.Премештај робе из једног у друго царинско складиште

Царински орган може одобрити да се роба која је стављена у поступак царинског складиштења пренесе из једног царинског складишта у друго.

Царински орган у одобрењу одлучује да ли се и под којим условима роба или производи у поступку царинског складиштења могу премештати између различитих места или између просторија различитих корисника одобрења без завршетка поступка.

Царински орган такође одлучује о вођењу потребних евиденција.

Премештање није могуће ако је место отпреме или допреме робе царинско складиште типа »Б«.

Поступак царинског складиштења може бити раздужен и стављањем стране робе у исти поступак у друго царинско складиште од стране истог корисника, при чему се могу разликовати следеће ситуације:

а) за раздужење поступка царинског складиштења смештајем стране робе у друго царинско складиште у случајевима када је исти надзорни царински орган за оба царинска складишта (складиште у које је роба смештена и царинско складиште у које се роба премешта) подноси се нова царинска декларација Ц7 на истог корисника (шифра поступка 7171), у којој се, у рубрику 44, уносе и подаци о идентификационом броју царинског складишта из којег се роба премешта (нпр. 11569/A/0056),

б) за раздужење поступка царинског складиштења смештајем стране робе у друго царинско складиште у случајевима када су надзорни царински орган за царинско складиште које се раздужује и царинско складиште у које се роба премешта различити органи код надзорног царинског органа за царинско складиште које се раздужује подноси транзитна ТР декларација по којој се роба, по поступку транзита, упућује код надзорног царинског органа за царинско складиште у које ће бити смештена. Прихватањем ТР декларације завршава се поступак царинског складиштења за царинско складиште из којег се роба премешта. По приспећу робе по ТР декларацији код надзорног царинског органа за царинско складиште у које се роба премешта подноси се нова Ц7 царинска декларација на истог корисника (шифра поступка 7100). У ТР декларацији и у новој Ц7 декларацији, у рубрику 44, уносе се и подаци о идентификационом броју царинског складишта из којег се роба премешта (нпр. 11569/A/0058).

У наведеним случајевима, копију царинске пријаве о раздужењу царинског поступка у царинском складишту из којег се роба премешта, мора у својој евиденцији имати држалац тог царинског складишта.

При премештању робе из једног у друго царинско складиште не сме се мењати власник робе. Власник робе остаје исти, поступак царинског складиштења се наставља истим подацима о роби и о кориснику (примаоцу робе), само у другом складишту због услова, цене складиштења и слично.

21. Заједнички смештај

У складу са чланом 136. Царинског закона када постоје оправдани економски разлози, а нема сметњи за спровођење царинског надзора царински орган може да одобри да се у простору царинског складишта смести домаћа роба, осим робе наведене у члану 128. став 1 тачка 2. овог закона (домаћа роба намењена извозу која подлеже примени мера које се примењују на извоз те робе).

Тakoђе у складу са чланом 298. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом, уз услов да за то постоји економска потреба и да се не доводи у питање царински надзор, тј. да је у сваком моменту могуће идентификовати царински статус сваке врсте робе, домаћа роба (која није намењена извозу) и страна роба која се ставља у поступак царинског складиштења могу се смештати у исти складишни простор. Заједничко смештање мора бити одобрено у одобрењу и држалац царинског складишта мора одвојено водити евиденцију о домаћој роби (врста, опис и количина робе, време

смештаја у и изласка из царинског складишта и друго) од евиденције стране робе у поступку царинског складиштења. У овом случају домаћа роба се не сме мешати са страном робом која је у поступку царинског складиштења.

Међутим, заједнички смештај домаће робе и стране робе у царинско складиште може се дозволити чак и ако није могуће у сваком тренутку утврдити царински статус сваке врсте робе. Роба која се заједнички складишти мора имати исту тарифну ознаку и имати иста комерцијална својства и иста техничка обележја. Домаћи пољопривредни производи су искључени из таквог одобрења.

Када је истоветна роба у заједничком смјештају овог члана пријављена за други царински одобрени поступак или намену, она се, по избору корисника, може сматрати као домаћа или као страна роба, уз услов да се поштују првобитне количине обе врсте робе пре заједничког смјештаја. Међутим примена наведеног не доводи до давања царинског статуса за већу количину робе од стварне количине која је смештена у царинско складиште или складиштене просторије држаоца, када се износи роба ради декларисања за царински дозвољено поступање или употребу.

22. Контрола царинског складишта

Надзорни царински орган спроводи царински надзор преко царинских декларација и њихове евиденције у ИСЦС, као и вршењем контрола у складишту.

Приликом контроле царинског складишта нарочито треба контролисати:

- а) да ли су све царинске декларације или друга царинска документа за улазак робе у поступак царинског складиштења и раздужење тог поступка унете у евиденцију,
- б) да ли су сачињене декларације за сва раздужења робе из царинског складишта наведена у евиденцији,
- ц) да ли се подаци о роби и други подаци унесени у евиденцију слажу са подацима из царинских декларација или других докумената из тачке а),
- д) да ли се стање залиха робе утврђене током пописа, односно контроле слаже са залихама унесеним у евиденцију и подацима из царинских декларација или других докумената из тачке а),
- е) да ли је износ гаранције довољан, с обзиром на залихе укладиштене робе и кретање тих залиха током држања царинског складишта,
- ф) испуњеност и поштовање других услова од којих зависи држање царинског складишта и правилност спровођења поступка.

Контролу царинског складишта надзорни царински орган и други надлежни контролни орган спроводи преко царинских декларација и њихове евиденције у информационом систему, као и спровођењем контролних прегледа пописа залиха и прегледа стања у царинском складишту. О контроли царинског складишта сачињава се записник којег, поред царинских службеника који су вршили контролу, потписује и држалац царинског складишта или његов овлашћени представник у чијем присуству се врши контрола, а којем се уручује један примерак записника.

23. Домаћа роба заштићена мерама пољопривредне политике

Домаћа роба из члана 128. став 1. тачка 2) овог закона (домаћа роба намењена извозу) која је заштићена мерама пољопривредне политике, а стављена је у поступак царинског складиштења, мора бити извезена или се за њу мора одредити неки други поступак или употреба која је предвиђена посебним прописом.

24. Употреба одобрења и решавање захтева

У складу са одредбама члана 660. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом царинска складишта отворена према прописима који даном почетка примене ове уредбе престају да важе, могу наставити пословање као царинска складишта у складу са одредбама ове уредбе, под условом да држалац складишта у року од 3 месеца од дана почетка примене ове уредбе прибави решење о оснивању и усклади пословање у складу са одредбама ове уредбе. **С тим у вези, за држаоце већ постојећих царинских складишта постоји обавеза подношења новог захтева и прилагање свих потребних исправа из тачке 7. и спровођење поступка на начин утврђен овим објашњењем.**

Уколико држалац царинског складишта не прибави одобрење царинског органа за држање царинског складишта РАНИЈЕ ИЗДАТО ОДОБРЕЊЕ (по старом Царинском закону) престаје да важи о чему ће се доносити посебна одлука, пре свега у смислу члана 15. Царинског закона, не искључујући и примену члана 14. истог закона. У том случају држалац царинског складишта дужан је да у року од 15 дана, за робу која се налази у поступку царинског складиштења одреди друго царински дозвољено поступање.

Образац Прилог 1- Сагласност за прихватање смештаја робе, је саставни део овог расписа.

(Акт Управе царина број 148-03-030-5/2011 од 14.02.2011. године)

Прилог 1.

Подаци о држаоцу царинског складишта типа А: Назив:

.....

Седиште и адреса:

ПИБ

**САГЛАСНОСТ
ЗА ПРИХВАТАЊЕ СМЕШТАЈА РОБЕ**

.....
(подаци о депоненту за којег се даје сагласност)

даје се сагласност за прихватање смештаја робе у наше царинско складиште типа А, идентификациони број складишта:, чије је држање одобрено
Одобрењем Управе царина, број: од
..... године и за обезбеђење царинских дажбина за смештену робу из гаранције коју смо положили за предметно царинско складиште.

Ова сагласност даје се за период од до

Овим се истовремено обавезујемо да ћемо у случају повлачења ове сагласности пре истека рока на који је сагласност дата, о томе одмах писмено обавестити надлежни царински орган за предметно царинско складиште.

Место:

Број:

Датум:

Потпис одговорне особе

М.П.

(навести и пуно име и презиме)

ПРОДУЖЕЊЕ САГЛАСНОСТИ:

Ова сагласност продужава се на период:

од до

Место:

Број:

Датум:

Потпис одговорне особе

М.П.

(навести и пуно име и презиме)

OBRAZAC O EVIDENCIJI CARINSKE ROBE U CARINSKOM SKLADIŠTU #2269

Rbr	Datum	PODACI O USKLADIŠTENJOJ CARINSKOJ ROBI								PODACI O RAZDUŽENJU				
		CI prijava (šifra)	Vrsta doku menta broj/godina	Redni broj naimenov anja	Bruto težina		Nerazdužena količina		Vrsta robe (trgovački naziv)	Vrednost robe u valuti	CI razduženja (šifra), vrsta dokumenta, broj/godina	Datum izdavanja	Napomena	Sektor
					Broj koleta	Težina (u kg)	Broj koleta	Težina (u kg)						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	27.09.2012	11029	C4/4554/2012	1	6	1.550,00	6	1.550,00	GRANIT	5.000,00 EUR			SOFTWARE DESIGN d.o.o.	A1
					-3	-750,00	3	800,00			//2012	29.11.2012	Otpremnica 00005/12	
					-3	-700,00	0	100,00			11029/C4/5654/2012	20.10.2012	Otpremnica 00002/12	
2	28.10.2012	11029	C7/5898/2012	1	5	100,00	5	100,00	NEKA ROBA	5,00 EUR			SOFTWARE DESIGN d.o.o.	
					-1	-1,00	4	99,00			11029/C4/56/2012	28.10.2012	Otpremnica 00003/12	
					-4	-99,00	0	0,00			11209/C4/7787/2012	28.10.2012	Otpremnica 00004/12	
	28.10.2012	11029	C7/5898/2012	2	3	50,00	3	50,00	DRUGA ROBA	1,00 EUR			SOFTWARE DESIGN d.o.o.	
					-1	-5,00	2	45,00			11209/C4/7787/2012	01.11.2012	Otpremnica 00004/12	

Promet robe koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja

Polazeći od potrebe pravilnog i jednoobraznog postupanja carinskih organa, a imajući u vidu određene nedoumice koje su se pojavljivale u vezi sa prometom robe u postupku carinskog skladištenja i uzimajući u obzir mišljenje Ministarstva finansija i privrede - Sektora za carinski sistem i politiku o navedenom, obaveštavamo vas o sledećem:

Odredbom člana 116. Carinskog zakona propisano je da će se carinski postupak sa ekonomskim dejstvom okončati kada se za robu koja je bila stavljena u taj postupak odredi novi carinski dozvoljeni postupak ili upotreba. Odredbama Carinskog zakona („Sl.glasnik RS“, br. 18/2010 i 111/2012) nije propisano da lice koje je podnelo prethodni dokument, tj. dokument za jedan carinski postupak (npr. C7 za postupak carinskog skladištenja) mora da podnese i dokument za novi postupak (npr. stavljanje u slobodan promet ili ponovni izvoz).

Odredbama člana 117. Carinskog zakona propisano je da prava i obaveze nosioca carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom mogu da se, pod uslovima koje utvrdi carinski organ, prenesu na druga lica koja ispunjavaju uslove za odgovarajući postupak.

Takođe je odredbom člana 113. stav 2. zakona propisano da nosilac odobrenja mora obavestiti carinski organ o svim činjenicama koje nastanu posle izdavanja odobrenja i utiču na njegovu dalju primenu ili sadržinu.

Prema tome, prenos prava svojine nad robom koja se nalazi pod carinskim nadzorom, odnosno nad robom koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja, prema carinskim propisima nije zabranjen.

Novi vlasnik robe je slobodan u raspolaganju sa robom, te može zahtevati sprovođenje drugog carinski dozvoljenog postupka. Ukoliko nakon prometa robe u postupku skladištenja lice koje je kupilo robu od lica koje je nosilac postupka carinskog skladištenja želi da predmetna roba i dalje ostane u postupku carinskog skladištenja potrebno je da podnese novu JCI za postupak carinskog skladištenja (C7). Ukoliko se nakon izvršenog prometa roba stavlja u neki drugi carinski postupak podnosi se carinska deklaracija za taj postupak.

Odredbama Pravilnika o obliku, sadržini, načinu podnošenja i popunjavanja deklaracije i drugih obrazaca u carinskom postupku („Sl.glasnik RS“, br. 29/2010, 84/2010...56/2013) Pošiljalac/Izvoznik iz člana 9. Pravilnika, kao i Primalac, odnosno uvoznik iz člana 12. Pravilnika su definisani kao lice za čiji račun se podnosi deklaracija i koje je, u vreme prihvatanja deklaracije, vlasnik robe ili ima slična prava raspolaganja robom. Prilikom deklarisanja robe za odgovarajući carinski postupak deklarant je dužan da carinskom organu

podnese dokaze o postojanju pravnog osnova za sprovođenje carinskog postupka nad predmetnom robom, odnosno dokaze o vlasništvu nad robom ili dokaze o postojanju sličnog prava raspolaganja nad robom (npr. ugovor o kupoprodaji, aneksi ugovora, sudska odluka i sl.). Na osnovu te dokumentacije deklarant, pred carinskim organima, legitimira svoj zahtev da se roba stavi u odgovarajući carinski postupak, a sama činjenica da je drugo lice bilo nosilac odobrenja za postupak skladištenja nije od uticaja prilikom deklarisanja robe za novi carinski postupak.

Deklarant je dužan da deklaraciju podnese na propisan način, da u deklaraciji navede sve podatke neophodne za primenu propisa kojim je uređen carinski postupak za koji se roba prijavljuje i da uz deklaraciju priloži sve isprave potrebne radi pravilne primene carinskog postupka za koji se roba prijavljuje. Stoga se usaglašenost, odnosno tačnost podataka navedenih u rubrikama JCI utvrđuje na osnovu isprava koje se prilažu uz deklaraciju (faktura, CMR, ugovori i aneksi ugovora ili na osnovu nekog drugog odgovarajućeg dokumenta koji je priložen uz JCI).

Prilikom podnošenja JCI za stavljanje robe u slobodan promet, u skladu sa odredbom člana 12. Pravilnika o obliku, sadržini, načinu podnošenja i popunjavanja deklaracije i drugih obrazca u carinskom postupku u rubriku 2. (Pošiljalac/Izvoznik) upisuje se naziv lica, pošiljaoca robe, odnosno poslednjeg prodavca robe pre uvoza u Republiku Srbiju, dok se rubrika 8. (Primalac) popunjava tako što se upisuju podaci o primaocu, odnosno uvozniku robe koji je lice za čiji se račun podnosi deklaracija i koje je, u vreme prihvatanja deklaracije vlasnik robe ili ima slična prava raspolaganja robom. U slučaju prodaje u carinskom skladištu ovim licem se smatra lice koje je kupac robe iz navedene transakcije.

Kada su u pitanju privatna carinska skladišta treba imati u vidu da su ona prvenstveno namenjena skladištenju robe držaoca skladišta. Međutim, kada je odobreno držanje privatnog carinskog skladišta tipa C na osnovu ugovora o zastupanju između držaoca carinskog skladišta i stranog lica koje je vlasnik robe, roba koja je predmet takvog ugovora, koja i po dopremi i nakon smeštaja u privatno carinsko skladište ostaje vlasništvo stranog lica, može biti predmet prodaje drugom domaćem licu, na koje se i sprovodi postupak stavljanja robe u slobodan promet.

Napominjemo da se svako poslovanje na teritoriji Republike Srbije vrši i u skladu sa deviznim propisima, tj. u skladu sa Zakonom o deviznom poslovanju, pri čemu se **svaki promet na teritoriji Republike Srbije mora vršiti u dinarima.**

Način utvrđivanja carinske vrednosti

Ukoliko domaća firma, koja je postala vlasnik predmetne robe (neocarinjene i smeštene u carinsko skladište), istu proda drugom domaćem licu koje će je nakon kupovine staviti u slobodan promet, cena iz te transakcije bi mogla da se prihvati za carinsku vrednost, ukoliko deklarant dokaže da se radi o stvarno plaćenju ceni. Ovo stoga, jer carinski organ u postupku ocene realnosti prijavljene cene u skladu sa članom 53. Carinskog zakona može da zahteva od deklaranta sve isprave i podatke koji su potrebni za utvrđivanje carinske vrednosti (npr. komercijalnu fakturu po kojoj je ta roba od strane inostranog prodavca prodana radi izvoza u Srbiju i dr.), i može da proveri verodostojnost i tačnost bilo koje izjave, isprave ili deklaracije koja se podnosi za potrebe utvrđivanja carinske vrednosti.

Carinski organ dužan je da ceni realnost prijavljene cene, a teret dokazivanja stvarno plaćene cene snosi deklarant. Ukoliko carinarnica, nakon prijema detaljnih informacija, ili izostanka odgovora, još uvek ima opravdanu sumnju u pogledu istinitosti ili tačnosti deklarisanе vrednosti, u skladu sa odredbama člana 131. Uredbe o carinski dozvoljenom postupanju s robom („Sl.glasnik RS“, br. 93/2010 i 63/2013), može, ne osporavajući pravo uvoznika na žalbu, da smatra da carinska vrednost uvezene robe ne može biti utvrđena prema odredbama člana 39. Carinskog zakona.

(Akt Uprave carina 148-03-030-01-134/2013 od 24.07.2013.godine)

